

Byla C-324/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. liepos 22 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesfinanzhof (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. gegužės 7 d.

Atsakovė ir kasatorė:

Finanzamt B

Pareiškėja ir kita kasacinio proceso šalis:

X-Beteiligungsgesellschaft mbH

BUNDESFINANZHOF

NUTARTIS

Byloje

Finanzamt B,

atsakovė ir kasatorė,

prieš

X-Beteiligungsgesellschaft mbH,

pareiškėją ir kitą kasacinio proceso šalį,

<...>

dėl pridėtinės vertės mokesčio už 2012 m.

V-oji kolegija (orig. p. 2)

2020 m. gegužės 7 d. nutarė:

Rezoliucinė dalis

I. Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar vieną kartą ir todėl ne tam tikru laikotarpiu suteiktos paslaugos atveju jau iš susitarimo mokėti dalimis išplaukia, kad sąskaitos pateikiamos ir apmokamos kelis kartus iš eilės, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalį?

2. Alternatyviai, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar turi būti preziumuojamas neapmokėjimas, kaip jis suprantamas pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį, jeigu apmokestinamasis asmuo, teikdamas paslaugą, susitaria, kad atlygis už ją bus sumokėtas penkiomis dalimis per penkerius metus, o nacionalinės teisės aktuose vėlesnio mokėjimo atveju yra numatytas patikslinimas, kuriuo prieš tai atliktas apmokestinamosios vertės sumažinimas pagal šią nuostatą vėl atšaukiamas?

II. <...>

M o t y v a i

I.

- 1 Pareiškėja ir kita kasacinio proceso šalis (toliau – pareiškėja), remdamasi *Umsatzsteuergesetz* (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, toliau – *UStG*) 13 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunkčiu, savo sandorius apmokestina pagal sutartus atlygius. 2012 metais, dėl kurių vyksta ginčas, ji, remdamasi 2012 m. lapkričio 7 d. susitarimu dėl honoraro, suteikė apmokestinamą tarpininkavimo paslaugą bendrovei *T-GmbH* (toliau – *GmbH*). Pagal minėtąjį susitarimą *GmbH* (užsakovas) įgaliojo pareiškėją (vykdytojas) tarpininkauti vykdant M esančio nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartį. Pagal susitarimo preambulę nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis jau buvo patvirtinta notaro ir buvo konstatuota, kad vykdytojas visiškai įvykdė visus įsipareigojimus, kylančius iš šio pavedimo. Dėl atlygio buvo sutarta, kad vykdytojas iš užsakovo gaus 1 000 000 EUR dydžio honorarą ir PVM. Sutartas honoraras turėjo būti sumokėtas penkiomis dalimis po 200 000 EUR, pridedant PVM. Dalinės sumos turėjo būti mokamos kasmet, pirmoji dalinė suma turėjo būti sumokėta 2013 m. birželio 30 d. Užsakovas, užtikrindamas, kad įvykdys įsipareigojimą sumokėti honorarą, turėjo pateikti vykdytojui garantiją. Pareiškėja kiekvienais metais, atėjus mokėjimo terminui, atitinkamoms dalinėms sumoms išrašydavo sąskaitas faktūras, atskirai

nurodydama PVM, gaudavo mokėjimus ir gautą sumą apmokestindavo. (**orig. p. 3**)

- 2 Atskilusi specialų PVM patikrinimą, atsakovė ir kasatorė (*Finanzamt* (mokesčių inspekcija, toliau – FA)) preziumavo, kad pareiškėja privalo apmokestinti visą honorarą, gautą už tais metais, dėl kurių vyksta ginčas, jau suteiktą tarpininkavimo paslaugą. FA neįtikino nei pareiškėjos prieštaravimas, kad 2013–2018 m. ji turėjo suteikti kitas realizavimo paslaugas ir kad prievolė kasmet mokėti 200 000 EUR atsirasdavo su sąlyga, jog projektas vyks taip, kaip planuota, nei 2016 m. kovo 15 d. papildomas susitarimas, kuriame buvo susitarta dėl realizavimo užsakymo vadinamajam pagrindiniam nekilnojamojo turto agentui (vok. k. *Leadmakler*) ir honoraro sėkmės atveju; tai reiškia, kad vykdytojas tarpininkauja užsakovui įsigyjant sutartyje numatytą nekilnojamąjį turtą ir remia užsakovo šiuo tikslu plėtojamą bendrą projektą, aktyviai padėdamas vykdant tolesnį realizavimą. Todėl FA 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu pakeitė už 2012 m. nustatytą PVM. Prieštaravimas buvo atmestas.
- 3 Tačiau *Finanzgericht* (finansų teismas, toliau – FG) skundą <...> iš esmės patenkino. Teismo teigimu, iš susitarimo dėl honoraro matyti, kad pareiškėja tarpininkavimo paslaugą suteikė dar tais metais, dėl kurių vyksta ginčas. Priešingai nei mano pareiškėja, kitoks aiškinimas pagal papildomą susitarimą yra neįmanomas. Iš pastarojo neišplaukia, kad jame įtvirtinti susitarimai egzistavo jau tuo metu, kai buvo sudarytas pradinis susitarimas dėl honoraro. Tačiau, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva), ir *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, toliau – BFH) jurisprudenciją, preziumuotina, kad sutarto atlygio (išskyrus pirmąją 2013 m. gautą sumą) gauti neįmanoma, kaip tai suprantama pagal *USzG* 17 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir 1 dalies pirmą sakinį. Šį sprendimą FA skundžia kasacine tvarka.

II.

4 **1. Teisinis pagrindas**

5 **a) Sąjungos teisė**

PVM direktyvos 63 straipsnyje nustatyta:

„Apmokestinimo momentas įvyksta ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda atlikus prekių tiekimą ar paslaugų teikimą.“ (**orig. p. 4**)

6 Šios direktyvos 64 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jeigu atlikus paslaugų teikimą ar prekių tiekimą, išskyrus 14 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą prekių nuomą tam tikram laikotarpiui ar pardavimą atidedant apmokėjimo terminą, sąskaitos pateikiamos ir apmokamos kelis kartus iš eilės,

laikoma, kad paslaugų teikimas ar prekių tiekimas yra atliktas tada, kai baigiasi laikotarpis, su kuriuo yra susijusios šios sąskaitos ar apmokėjimas.“

7 Šios direktyvos 66 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„Nukrypdamos nuo 63, 64 ir 65 straipsnių, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikrų sandorių atveju ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda vienu iš šių momentų:

a) ne vėliau kaip išrašius sąskaitą faktūrą;

b) ne vėliau kaip gavus apmokėjimą;

c) kai sąskaita faktūra neišrašoma arba išrašoma vėliau – per nurodytą laikotarpį nuo apmokestinimo momento.“

8 Šios direktyvos 90 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Anuliavimo, atšaukimo, nutraukimo, visiško ar dalinio neapmokėjimo atvejais arba kai kaina sumažinama įvykdžius sandorį, apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis.

2. Visiško ar dalinio neapmokėjimo atveju valstybės narės gali nukrypti nuo 1 dalies.“

9 **b) Nacionalinė teisė**

UStG 13 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta:

„Mokestis mokamas:

1) už prekių tiekimą ir kitų paslaugų teikimą:

10 a) apskaičiuojant mokestį pagal sutartus atlygius (16 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny) pasibaigus iš anksto deklaruojamam laikotarpiui, kuriuo paslaugos buvo suteiktos. Tai taikoma ir dalinėms paslaugoms. Dalinės paslaugos teikiamos tuomet, kai sutariama atlygį už tam tikras ekonomiškai dalomos paslaugos dalis mokėti atskirai. Kai atlygis arba jo dalis yra gaunama dar prieš suteikiant paslaugą ar dalinę paslaugą, prievolė apskaičiuoti mokestį atsiranda pasibaigus iš anksto deklaruojamam laikotarpiui, kuriuo atlygis ar jo dalis buvo gauti, (**orig. p. 5**)

b) apskaičiuojant mokestį pagal gautus atlygius (20 straipsnis) pasibaigus iš anksto deklaruojamam laikotarpiui, kuriuo atlygiai buvo gauti.“

11 *UStG* 17 straipsnyje numatyta:

„1. Jei pasikeičia apmokestinamojo sandorio apmokestinamoji vertė, kaip tai suprantama pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą, sandorį įvykdęs verslininkas turi patikslinti už šį sandorį mokėtiną mokesčio sumą. <...>

2. 1 dalis atitinkamai taikoma tuomet, kai:

- 12 1) tapo neįmanoma gauti sutarto atlygio už apmokestinamąjį tiekimo sandorį, kitą suteiktą paslaugą arba apmokestinamąjį įsigijimo Bendrijos viduje sandorį. Jei atlygis gaunamas vėliau, mokesčio sumą ir atskaitą reikia vėl patikslinti.“
- 13 Tais metais, dėl kurių vyksta ginčas, galiojusios redakcijos *UStG* 20 straipsnio pirmame sakinyje buvo nustatyta:

„Gavusi prašymą, mokesčių inspekcija gali leisti verslininkui:

- 14 1) kurio bendra apyvarta (19 straipsnio 3 dalis) praėjusiais kalendoriniais metais buvo ne didesnė kaip 500 000 EUR [nuo 2020 m. sausio 1 d. – 600 000 EUR], arba
- 2) kuris, vadovaujantis *Abgabenordnung* (Mokesčių kodeksas) 148 straipsniu, yra atleistas nuo prievolės vesti buhalterinę apskaitą ir kiekvienais metais, remiantis kasmetinės inventorizacijos rezultatais, pateikti finansines ataskaitas, arba
- 3) kuris sudaro sandorius vykdydamas vienos iš vadinamųjų laisvųjų profesijų veiklą, kaip tai suprantama pagal *Einkommensteuergesetz* (Pajamų mokesčio įstatymas) 18 straipsnio 1 dalies 1 punktą,
- 15 mokesčių apskaičiuoti ne pagal sutartus atlygius (16 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyje), o pagal gautus atlygius.“

16 2. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

17 a) Pirminės pastabos

Teisingumo Teismas savo 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendime *baumgarten sports & more* (C-548/17, EU:C:2018:970 <...>) yra nusprendęs, kad pagal PVM direktyvos 63 straipsnį, siejamą su 64 straipsnio 1 dalimi, draudžiama laikyti, kad mokesčio, susijusio su agento teikiamomis profesionalaus futbolo žaidėjų suteikimo paslaugomis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, už kurias kelerius metus (**orig. p. 6**) po žaidėjų suteikimo mokama dalimis ir taikant tam tikras sąlygas, apmokestinimo momentas įvyksta ir prievolė jį apskaičiuoti atsiranda šio suteikimo dieną.

- 18 Motyvuodamas savo sprendimą, Teisingumo Teismas nurodė, kad paslaugos, kurias sudaro derybos dėl žaidėjo suteikimo klubui keliems sezonams ir už kurias atlyginama kelerius metus po žaidėjų suteikimo mokant dalimis ir taikant tam tikras sąlygas, atveju atrodo, kad tai yra paslauga, dėl kurios sąskaitos pateikiamos

ir apmokamos kelis kartus iš eilės, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalį (Teisingumo Teismo sprendimo *baumgarten sports & more*, EU:C:2018:970, 29–30 punktai <...>).

- 19 Pagrindinę bylą nagrinėjusi kolegija savo sprendime palaikė šį požiūrį ir pripažino, kad dalimis už tarpininkavimo paslaugas mokamų atlygių atveju verslininkai gali remtis tiesioginiu PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalies taikymu (<...>), šią išvadą nagrinėtoje byloje motyvuodamas tuo, kad neturi reikšmės, ar, pavyzdžiui, perleidimas naudotis yra tam tikru laikotarpiu teikiama paslauga. Kolegijos manymu, veikia pakanka, kad už tarpininkavimo paslaugą atlyginama pagal sėkmės, kurią tarpininkas padėjo pasiekti, ilgalaikiškumą (nagrinėjamu atveju – žaidėjo pasilikimas priimančiame klube sutartyje numatytą laikotarpį) <...>.
- 20 **b) Dėl klausimo, dėl kurio vyksta ginčas**
- 21 aa) Remiantis vien tik PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalies formuluote, į pirmąjį teisinį klausimą, ko gero, reiktų atsakyti teigiamai, net ir atsižvelgiant į tai, kad ši nuostata reglamentuoja PVM direktyvos 63 straipsnio išimtį. Juk nagrinėjamu atveju, kai buvo nustatytas mokėjimo reikalavimų terminas, kaip ir susitarimo mokėti dalimis atveju, tai yra paslauga, dėl kurios sąskaitos pateikiamos ir apmokamos kelis kartus iš eilės, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 22 bb) Vis dėlto kolegija turi abejonių dėl PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalies aiškinimo. Šios abejonės susijusios su tuo, kad šioje nuostatoje aiškiai nustatyta, jog ji netaikoma susitarimams mokėti dalimis, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas susitarimas, jeigu tai yra pardavimas atidedant apmokėjimo terminą. Dėl paslaugų, tokių, kaip antai nagrinėjamoje byloje, PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalyje nieko panašaus nenustatyta.
- 23 Gali būti, kad taip yra dėl to, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalyje tik perėmė nepakeistą nuostatą, kuri buvo įtvirtinta (**orig. p. 7**) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo (toliau – Direktyva 77/388/EEB) 10 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos antrame sakinyje ir jau egzistavo tuo metu, kai ši direktyva įsigaliojo. Todėl būtų galima preziumuoti, kad, įsigaliojant Direktyvai 77/388/EEB, teisės aktų leidėjas nepagalvojo apie (jam tuo metu galbūt nežinomą) mokėjimo dalimis už paslaugas atvejį, tačiau, jeigu būtų apie jį žinojęs, būtų nustatęs, kad jam, kaip ir pardavimams atidedant apmokėjimo terminą, PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalis netaikoma.
- 24 Tokiu būdu prekių tiekimas ir paslaugų teikimas būtų traktuojami vienodai.
- 25 Be to, PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalies pažodinis taikymas galėtų lemti perdėtą PVM direktyvos 63 straipsnio susiaurinimą. Taikant PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalį pažodžiui, paslaugų srityje prievolė apskaičiuoti PVM atsirastų ne atlikus paslaugų teikimą, kaip numatyta PVM direktyvos

63 straipsnyje, o tik gavus atitinkamą apmokėjimą, kaip nurodyta PVM direktyvos 66 straipsnio pirmosios pastraipos c punkte.

- 26 cc) Taip pat pažymėtina, kad gali būti, jog nagrinėjama byla teisiškai reikšmingai skiriasi nuo bylos *baumgarten sports & more* (EU:C:2018:970 <...>). Byloje *baumgarten sports & more* (EU:C:2018:970 <...>) buvo nagrinėjami mokėjimo reikalavimai, kurių sąlyga buvo tai, kad suteiktas žaidėjas tam tikrais laiko momentais turėjo turėti darbo sutartį. Teikiant tarpininkavimo paslaugą buvo neaišku, ar ši sąlyga numatyta laiko momentu bus įvykdyta.
- 27 O šioje byloje nagrinėjamas tik termino nustatymas, bet ne sąlyga, dėl kurios neaišku, ar ji bus įvykdyta. Tai reiškia, kad, kaip ir pardavimo atidedant apmokėjimo terminą atveju, buvo aišku, kad mokėjimo reikalavimas numatyta laiko momentu bus atsiradęs. Kaip rodo FG faktinės išvados, kurios kolegijai yra privalomos <...>, šiuo atveju nebuvo taip, kad už tarpininkavimo paslaugą buvo atlyginama pagal sėkmės, kurią tarpininkas padėjo pasiekti, ilgalaikiškumą ar tvarumą <...>. Todėl, priešingai nei tvirtina pareiškėja, nebuvo nustatytos sąlygos, panašios į nagrinėtą pirmiau minėtoje byloje.
- 28 dd) Galiausiai kyla klausimas, kokia reikšmė tenka tam, kad Teisingumo Teismas savo Sprendime *baumgarten sports & more* (EU:C:2018:970 <...>) darė nuorodą į (orig. p. 8) 2015 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Asparuhovo Lake Investment Company* (C-463/14, EU:C:2015:542, 49–50 punktai <...>). Toje byloje buvo nagrinėjama ilgesnį laikotarpį teikta konsultavimo paslauga, o tarpininkavimo paslauga teikiama ne tam tikru laikotarpiu, o vieną kartą tam tikru laiko momentu. Teisingumo Teismas pripažino, kad PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalį atitinka situacija, kai yra nuolatinis pasirengimas teikti užsakovui konsultacijas, už kurias periodiškai mokamos fiksuotos sumos, neatsižvelgiant į tai, ar šiuo laikotarpiu paslaugų teikėjas faktiškai konsultavo užsakovą. Tai galėtų rodyti, kad atvejis, kai sąskaitos pateikiamos ir apmokamos kelis kartus iš eilės, priklauso nuo to, ar paslaugos, už kurias atsiskaitoma, plačiausia prasme yra susijusios su „ateitimi“ arba turi „sklaidos poveikį“.
- 29 Tai atitinka nacionalinėje teisėje (*USiG* 13 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunkčio antrame ir trečiame sakiniuose) vartojamą dalinės paslaugos sąvoką, kurios atžvilgiu turi reikšmės tai, ar paslauga yra ekonomiškai daloma, pavyzdžiui, nuoma susitariant, kad nuomos mokestis bus mokamas kas mėnesį. Tuo remiantis, reikėtų konstatuoti, kad PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalis tarpininkavimo paslaugoms, priešingai nei pripažinta minėtoje jurisprudencijoje (žr. II dalies 2 skyriaus a skirsnį), *a priori* yra netaikytina.
- 30 c) **Svarba sprendimui byloje priimti**

Nacionalinėje teisėje nėra PVM direktyvos 64 straipsnio 1 dalį atitinkančios teisės normos. Todėl reikia remtis tuo, kad PVM atsirado atlikus paslaugų teikimą tais metais, dėl kurių vyksta ginčas. Tam prieštarautų ši nuostata, jeigu ją reikėtų aiškinti taip, kad paslaugų atveju ji taikytina ir susitarimams mokėti dalimis.

31 **3. Dėl antrojo prejudicinio klausimo**32 **a) Pirminės pastabos**

Pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį apmokestinamoji vertė, pirmiausia visiško ar dalinio neapmokėjimo atvejais įvykdžius sandorį, yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis.

33 Kyla klausimas, kokia reikšmė, aiškinant šią nuostatą, tenka Teisingumo Teismo jurisprudencijai, pagal kurią „PVM srityje (**orig. p. 9**) apmokestinamieji asmenys veikia kaip mokesčių rinkėjai valstybei“ (1993 m. spalio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Balocchi*, C-10/92, EU:C:1993:846, 25 punktas <...>). Šią „mokesčių į valstybės išdą rinkėjo valstybės vardu“ funkciją Teisingumo Teismas aiškino taip, kad apmokestinamieji asmenys „turi sumokėti PVM, nepaisant to, kad šį vartojimo mokestį galiausiai turi padengti galutinis vartotojas“ (2008 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Netto Supermarkt*, C-271/06, EU:C:2008:105 <...>).

34 **b) Dėl klausimo, dėl kurio vyksta ginčas**

Apmokestinamajam asmeniui pagal pirmiau minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją numatyta mokesčių rinkėjo užduotis, kolegijos manymu, leidžia manyti, kad taikant PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį siekiama užkirsti kelią tam, jog už paslaugą mokėtiną PVM apmokestinamasis asmuo turėtų sumokėti iš anksto už kelerių metų laikotarpį (šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. birželio 21 d. kolegijos nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą <...> trečiąjį klausimą, į kurį Teisingumo Teismui savo Sprendime *baumgarten sports & more* (EU:C:2018, 970 <...>) atsakyti nereikėjo).

35 Todėl nagrinėjamu atveju yra svarbu, ar su mokesčių rinkėjo užduotimi yra suderinamas prežiuravimas, kad 2012 m. lapkričio 7 d. jau suteiktos paslaugos atveju atsiranda prievolė sumokėti PVM už šiuos metus (jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai) nesumažinant apmokestinamosios vertės, nors atlygis už šią paslaugą pagal tuo momentu sudarytą susitarimą turi būti sumokėtas penkiomis kasmet mokėtinomis dalimis, iš kurių pirmoji tapo mokėtina 2013 m. birželio 30 d. Tai reikštų, kad pareiškėja PVM privalo sumokėti iš anksto tais metais, dėl kurių vyksta ginčas, nors atlygį gaus vėliau, per penkerių metų laikotarpį.

36 Atsargumo dėlei kolegija pažymi, kad nacionalinėje teisėje egzistuoja *USrG* 17 straipsnio 2 dalies 1 punkto antro sakinio nuostata, kurioje numatyta, jog sumažinus apmokestinamąją vertę, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį, ji vėl turi būti padidinta, kai mokėjimas gaunamas vėliau (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Di Maura*, C-246/16, EU:C:2017:887 <...>).

37 **c) Svarba sprendimui byloje priimti**

Antrasis klausimas taip pat yra svarbus sprendimui byloje priimti, nes skundą reikėtų patenkinti ir tuo atveju, jeigu bus patvirtinta, kad apmokestinamoji vertė turi būti sumažinta pagal PVM direktyvos 90 straipsnį. **(orig. p. 10)**

38 **4. Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą teisinio pagrindo**

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui teikiamas remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu.

39 **5. Bylos nagrinėjimo sustabdymas**

<...>

DARBINIS VERTINIMAS